

200706228/1.

Datum uitspraak: 18 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

mede voor haar minderjarig kind,
appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/3794 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Assen, van 26 juli 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 januari 2007 heeft de minister van Justitie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 juli 2007, verzonden op 2 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 30 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 14 september 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

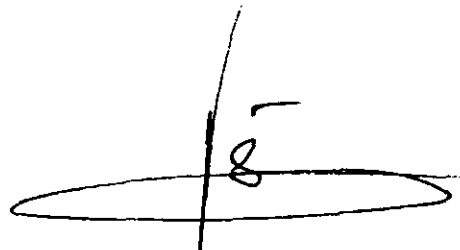
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 oktober 2007

210.

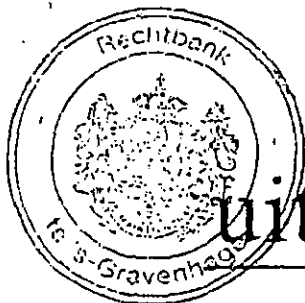
Verzonden: 18 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: AWB 07/3794

uitspraak: 26 juli 2007

inzake:

geboren op
verblijvende te
Burger van Rusland,
IND dossiernummer: 0110.30.8051,
V-nummer:
mede namens haar minderjarige kind,

geboren
eiseres,
gemachtigde: mr. V.L. van Wieringen, advocaat te Groningen;

tegen:

STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE,

(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),

te 's-Gravenhage,

verweerder,

gemachtigde: mr. P.A.L.A. van Ittersum, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Bij brief van 30 augustus 2004 heeft eiseres, mede namens haar kind, een brief aan de toenmalige Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie geschreven met het verzoek haar asiëldossier opnieuw te beoordelen. Bij brief van 3 november 2005 heeft verweerder aan eiseres medegedeeld dat haar brief van 30 augustus 2004 als een asiëlaanvraag wordt aangemerkt als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Bij beschikking van 9 januari 2007 heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd. Bij beroepsschrift van 24 januari 2007 heeft eiseres beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking.

De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiseres gezonden en haar in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Eiseres heeft op 5 maart 2007 gronden van beroep ingediend. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend. Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 14 juni 2007. Eiseres en haar zoon zijn daarbij verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Zaaknummer: AWB 07/3794

2

Motivering

Feiten en standpunten van partijen

Eiseres heeft op 4 november 2001 voor de eerste maal een aanvraag om toelating als vluchteling gedaan. Bij beschikking van 22 mei 2002 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen. Bij beroepschrift van 6 juni 2002 heeft eiseres beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. Dit beroepschrift staat bekend onder Awb 02/43554.

Bij uitspraak van 2 januari 2004 van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, is het beroep gegrond verklaard.

Bij uitspraak van 23 juni 2004 is deze uitspraak door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vernietigd (200401027/1) en is het inleidend beroep ongegrond verklaard.

Eiseres heeft een herhaalde aanvraag ingediend omdat de algehele mensenrechtensituatie in de Russische Federatie ernstig verslechterd is, eiseres de aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel nu voor het eerst mede namens haar minderjarige kind doet en eiseres en haar zoon bij gedwongen terugkeer een inhumane behandeling in strijd met artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) wacht.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat hetgeen door eiseres naar voren is gebracht niet kan worden beschouwd als nieuwe feiten en omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Verweerder stelt zich op het standpunt dat het standpunt van eiseres dat zij geen bescherming heeft gezocht bij hogere autoriteiten dan de plaatselijke politie omdat ze doodsbang was vermoord te worden en de stelling van eiseres dat zij in maart 2001 heeft geprobeerd werk te vinden in Sint Petersburg, maar dit vanwege haar Joodse uiterlijk niet gelukt is, reeds eerder aangevoerd is. De verwijzing naar de Joodse afkomst van eiseres en de stelling dat op voorhand sprake zal zijn van discriminatie bij terugkeer naar de Russische Federatie is naar de mening van verweerder ook reeds eerder aangevoerd.

Voorts heeft eiseres eerder aangevoerd waarom zij niet legaal elders in de Russische Federatie zou kunnen verblijven. De door eiseres genoemde vrees voor mishandeling of om vermoord te worden is tevens eerder aangevoerd. Het feit dat eiseres een zoon heeft gekregen leidt naar verweerders mening niet tot een ander oordeel. Eiseres heeft niet onderbouwd waarom dit thans tot een andere situatie zal leiden.

Verweerder stelt zich op het standpunt dat de door eiseres overgelegde rapportages van Amnesty International van december 2004 en een rapport van Human Rights Watch d.d. 22 november 2005 en een krantenartikel uit het NRC handelsblad d.d. 24 april 2006, waarbij eiseres een beroep doet op de huidige situatie van de Joodse bevolkingsgroep en andere minderheden in de Russische Federatie, weliswaar nieuwe feiten zijn, maar geen nova in de zin van artikel 4:6 Awb.

Verweerder is voorts van mening dat eiseres onvoldoende heeft onderbouwd waarom en op welke wijze zij door haar bekering tot het Christelijke geloof problemen zou kunnen verwachten bij terugkeer.

Hetgeen eiseres heeft aangevoerd met betrekking tot het rapport van Amnesty International, 'Russian Federation, Violent racism out of control' en het thematisch ambtsbericht omtrent de situatie in de Russische Federatie van mei 2006, is weliswaar nieuw, maar, naar de mening van verweerder, geen novum in de zin van artikel 4:6 Awb nu het aangevoerde niet op het asielrelaas van eiseres ziet, maar op de algemene situatie in de Russische Federatie.

Zaaknummer: AWB 07/3794

3

Eiseres stelt zich op het standpunt dat voldoende is gebleken van nieuw gebleken feiten en omstandigheden en heeft daaromtrent het volgende aangevoerd.

I. De algehele mensenrechtensituatie in de Russische Federatie is ernstig verslechterd.

a) Eiseres heeft hierbij verwezen naar een rapportage van Amnesty International van december 2004 en een rapport van Human Rights Watch d.d. 22 november 2005 en een krantenartikel uit het NRC handelsblad d.d. 24 april 2006. Nu de algehele verslechtering van de mensenrechtensituatie in de Russische Federatie, in tegenstelling tot de vorige aanvraag, nu ook gedocumenteerd is, is er sprake van nieuwe feiten en omstandigheden.

Uit deze documentatie blijkt dat de Russische overheid feitelijk niet in staat is "buitenlandse" burgers afdoende te beschermen. Eiseres heeft derhalve redelijkerwijze de bescherming van de overheid niet hoeven invoeren nu het invoeren van dergelijke bescherming er niet toe kan leiden dat bescherming wordt verkregen. Eiseres heeft voorts geen vestigingsalternatief omdat zij bij vestiging elders, eerst papieren uit moet halen. Toestemming is wellicht niet meer vereist, maar medewerking bij het verkrijgen van de benodigde documenten wel.

b) De sociaal-maatschappelijke positie van vrouwen is daarnaast slecht. Het feit dat eiseres lange tijd in Nederland verbleven heeft is nadelig in het licht van haar positie in de maatschappij. Deze vrouwen worden vaak slachtoffer van mensenhandel en gedwongen prostitutie. Eiseres heeft hieromtrent verwezen naar het thematisch ambtsbericht omtrent de situatie in de Russische Federatie van mei 2006.

c) De positie van minderheden is voorts ernstig verslechterd. Eiseres heeft hierbij verwezen naar een rapportage van Amnesty International, Russian Federation, Violent racism out of control. Eiseres en haar zoon zijn van Joodse afkomst. Zij behoren derhalve tot een minderheidsgroep en hebben hierdoor te maken met groepsvervolging. Ten onrechte wordt ten aanzien van gediscrimineerde Joden uit de Russische Federatie geen beleid van categoriale bescherming gevoerd.

II. Eiseres doet de aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel nu voor het eerst mede namens haar minderjarige kind. Het hebben van een niet geregistreerd kind brengt tevens problemen met zich mee indien eiseres terug zou moeten keren naar de Russische Federatie. Eiseres is van mening dat verweerder ten onrechte overwogen heeft dat de vrees voor vervolging en risico van inhumane behandeling van de zoon van eiseres eerder had moeten worden aangevoerd nu de zoon van eiseres is geboren nadat het eerste verzoek om toelating in Nederland al was afgewezen.

III. Bij gedwongen terugkeer wachten eiseres en haar zoon een inhumane behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Het Europese Hof voor de Rechten van de Mens heeft bepaald dat ook in de algemene situatie van een bepaalde groep aanleiding gelegen kan zijn om een beroep op artikel 3 EVRM te honoreren. Voorts is hierbij onder andere het vrouw zijn van eiseres, haar Joodse afkomst, haar eerdere problemen met de autoriteiten en haar ongeregistreerde kind van belang. Het risico van een inhumane behandeling bij gedwongen terugkeer naar het land van herkomst is voorts bijzonder groot voor wat betreft de zoon van eiseres nu hij niet bekend is bij de autoriteiten.

Verweerder heeft aan de hand van een verweerschrift gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

Zaaknummer: AWB 07/3794

4

Beoordeling van het beroep

Gelet op het Koninklijk Besluit van 22 februari 2007 (nr. 07.000660, Sct. 2007, 41), en gelet op de portefeuilleverdeling, zoals vastgesteld tijdens de constituerende vergadering van 22 februari 2007 van het op diezelfde dag beëdigde kabinet, is de Staatssecretaris van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken. Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode van 14 december 2006 tot 22 februari 2007 wordt gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiermede wordt bedoeld de Minister van Justitie, en voor wat betreft de periode tot 14 december 2006, de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Koninklijk Besluit van 14 december 2006 (nr. 06.004621, Sct. 2006, 247) De handelingen en besluiten van voornoemde Ministers dienen rechtens te worden toegerekend aan de Staatssecretaris van Justitie.

In de hoofdzaak dient te worden beoordeeld of de bestreden beschikking toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

Artikel 4:6 Awb bepaalt dat, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag is gedaan, de aanvrager is gehouden nieuw gebleken feiten of veranderende omstandigheden te melden. Indien daarvan geen sprake is, kan het bestuursorgaan de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerder afwijzende beschikking.

Gelet op de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, verwezen zij onder meer naar de uitspraak van 4 april 2003, JV 2003, 219 en de uitspraak van 21 juli 2003, JV 2003, 432, moet de rechtbank, ter bepaling van de omvang van de door hem te verrichten beoordeling in dit geval, direct treden in de vraag of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

Vooropgesteld moet worden dat met voornoemde uitspraak van 23 juni 2004 van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State het besluit van 22 mei 2005 in rechte is komen vast te staan. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft voorts overwogen dat gelet op het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 20 april 2000 met betrekking tot de positie van joden in de Russische Federatie eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat het voor haar gevaarlijk of bij voorbaat zinloos zou zijn geweest zich voor bescherming tot hogere autoriteiten in haar land van herkomst te wenden. Eiseres komt daarom niet in aanmerking voor toelating op grond van het traumatabeleid. Eiseres kan zich voorts aan de gestelde problemen onttrekken door zich elders in de Russische Federatie te vestigen. De aanvraag van 30 augustus 2004 die aan de bestreden beschikking ten grondslag ligt,

Zaaknummer: AWB 07/3794

5

moet derhalve worden aangemerkt als een nieuwe aanvraag in de zin van artikel 4:6, eerste lid, Awb.

De rechtbank ziet zich gesteld voor de vraag of hetgeen eiseres heeft aangevoerd, kan worden aangemerkt als nieuwe feiten en omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb.

De rechtbank is van oordeel dat in het onderhavige geval geen sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die verweerder tot heroverweging hadden moeten nopen. De rechtbank overweegt hiertoe dat hoewel de door eiseres overgelegde documentatie met betrekking tot de verslechtering van de algehele situatie in de Russische Federatie weliswaar nieuw is, dit geen rechtens relevant novum is nu de overgelegde documentatie niet ziet op de persoonlijke situatie van eiseres, maar op de algehele situatie in de Russische Federatie. Anders dan door eiseres is gesteld is de rechtbank van oordeel dat de omstandigheid dat er in tegenstelling tot de vorige aanvraag nu betere documentatie over de algehele situatie in de Russische Federatie beschikbaar is, niet tot een rechtens relevant novum leidt. Het beroep van eiseres op een beleid van categoriale bescherming ten aanzien van gediscrimineerde Joden uit de Russische Federatie is naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende onderbouwd nu eiseres onvoldoende gespecificeerd en gefundeerd heeft aangegeven waarom verweerder in de door eiseres aangehaalde stukken aanleiding had moeten zien de algemene beleidsbeslissing inzake het categoriaal beschermingsbeleid te heroverwegen.

De rechtbank is voorts van oordeel dat het bestaan van de zoon van eiseres en de omstandigheid dat eiseres de aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel nu voor het eerst mede namens haar minderjarige kind doet, geen rechtens relevant novum is. De omstandigheid dat de zoon van eiseres geboren is hangende de eerdere procedure maakt dit niet anders. Eiseres heeft weliswaar aangegeven waarom zij van mening is dat de omstandigheid dat zij in Nederland een Joodse zoon heeft gekregen, haar situatie als Jodin in de Russische Federatie thans anders maakt in vergelijking met de eerdere procedure, maar eiseres heeft dit standpunt niet nader onderbouwd. Dat de zoon van eiseres vanwege zijn Joodse etniciteit en "onwettigheid" geen menswaardig bestaan in de Russische Federatie heeft en eiseres en haar zoon problemen zullen ondervinden vanwege niet geregistreerd staan van de zoon van eiseres is tevens niet nader onderbouwd.

De rechtbank is voorts van oordeel dat voor zover eiseres, mede namens haar zoon, een beroep doet op artikel 3 EVRM, dit niet kan slagen. De rechtbank overweegt hiertoe dat hoewel eiseres heeft aangegeven waarom zij van mening is dat voor haar en haar zoon bij gedwongen terugkeer een inhumane behandeling in strijd met artikel 3 EVRM wacht, zij dit standpunt slechts heeft onderbouwd met een verwijzing naar de algehele situatie in de Russische Federatie en zij dit niet gestaafd heeft met individuele feiten en omstandigheden.

De rechtbank oordeelt voorts dat hetgeen eiseres overigens naar voren heeft gebracht, niet tot een ander oordeel leidt.

De rechtbank is van oordeel, mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, dat niet gebleken is van bijzondere omstandigheden, op grond waarvan zou kunnen worden geoordeeld dat artikel 4:6 Awb niet aan eiseres mag worden tegengeworpen.

De rechtbank is van oordeel dat eiseres geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 Awb heeft aangevoerd, zodat verweerder de aanvraag terecht op grond van het tweede lid van dit artikel heeft kunnen afdoen.

Zaaknummer: AWB 07/3794

6

Nu geen nova in de zin van artikel 4:6 Awb zijn overgelegd, komt de rechtbank niet toe aan een inhoudelijke beoordeling.

Voor vergoeding van de kosten die eiseres in verband met het indienen van het beroepschrift heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Het beroep is derhalve ongegrond.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.J. Hofstra, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 26 juli 2007 in tegenwoordigheid van mr. I. Eising als griffier.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: - 2 AUG 2007

VOOR AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

Li & Van Wieringen

Advocaten en Belastingadviseur

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak / Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

Advocaten
mr. D.Y. Li*
mr. V.L. van Wieringen
mr. M. Wiers**
mr. A.M.L. Eleveld
mr. N. Hollander
mr. M.M.J. Arts

Tevens per telefax verzonden: 070 - 365 13 80

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
30 AUG 2007 ✓	
ZAAKNR.	6228
AAN:	V1
BEHANDELD: DD:	PAR:

Belastingadviseur
drs. F.J. van Dijk***

Groningen, 30 augustus 2007

Inzake : / IND
Onze ref. : W06-10204
Uw ref. : Awb 07 / 3794 BEPTDN S6 G14
Betreft : appelschrift

* lid Insolad
** lid vFAS
*** lid Nederlandse Federatie
Belastingadviseurs

4343-A

APPELSCHRIFT

Edelhoogachtbare vrouwe/heer,

Appellante heeft op 30 augustus 2004 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd (art. 28 Vreemdelingenwet 2000). Bij beschikking van 9 januari 2007 heeft de Minister van Justitie (hierna: verweerder) de aanvraag betrekking hebbende op mevrouw geboren op met Russische nationaliteit (hierna: appelante) en haar kind geboren op afgewezen.

Li & Van
Wieringen
advocaten en
belastingadviseur
is een
samenwerkings-
verband van
zelfstandige
advocaten en een
belastingadviseur
De aansprakelijk-
heid is beperkt tot
het bedrag dat in
een voorkomend
geval door de
beroepsaan-
sprakelijkheids-
verzekeraar wordt
uitgekeerd

Appellante heeft bij beroepschrift van 24 januari 2007 beroep ingesteld tegen voornoemde beslissing. De openbare behandeling heeft plaatsgevonden op 14 juni 2007. Bij uitspraak d.d. 26 juli 2007 (verzonden op 2 augustus 2007) heeft de rechtbank het beroep ongegrond verklaard. De uitspraak is bekend onder zaaknummer Awb 07 / 3794. U treft hierbij een afschrift aan van die uitspraak.(*1)

Van deze uitspraak komt appellante hierdoor in hoger beroep. Appellante kiest ten deze woonplaats ten kantore van haar gemachtigde, de heer mr. V.L. van Wieringen, advocaat en procureur te (9724 AG) Groningen aan het Zuiderpark 15, die hierbij verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep en derhalve tot het indienen van deze schriftuur.

Appellante meent dat het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling en de rechtsbescherming in algemene en bijzondere zin dit hoger beroep vergen. Zij wenst hierbij de volgende grieven aan te voeren tegen de uitspraak van de rechtbank. U wordt eerbiedig verzocht deze grieven, althans de daarop gegeven toelichtingen, tevens in onderlinge samenhang te willen bezien.

Zuiderpark 15 • Postbus 504 • 9700 AP Groningen • telefoon (050) 3603768 • fax (050) 3603561
info@lenvw.nl • www.lenvw.nl • Stichting Deidergelden Li & Van Wieringen: 49.99.40.261

Li & Van Wieringen

Advocaten en Belastingadviseur

Grief 1

De rechtbank heeft in de aangevallen uitspraak (blz. 5, al. 3) ten onrechte overwogen dat de door eiseres overgelegde documentatie niet ziet op de persoonlijke situatie van eiseres en om die reden niet kan worden aangemerkt als rechtens relevant novum in de zin van artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht.

Toelichting:

De door appellante overgelegde documentatie met betrekking tot de verslechtering van de algehele situatie in de Russische Federatie konden niet eerder worden overgelegd nu deze ten tijde van de afdoening van het eerdere asielverzoek van appellante niet beschikbaar waren. Het eerdere asielverzoek van appellante is afgewezen op grond van het feit dat het asielrelaas als ongeloofwaardigheid dan wel als onvoldoende zwaarwegend is beoordeeld. Bij de beoordeling door verweerder van de geloofwaardigheid van een asielrelaas spelen de feiten en omstandigheden zoals die hier 'overigens' bekend zijn een belangrijke rol. Hetgeen overigens bekend is met betrekking tot de situatie in het land van herkomst en met betrekking tot specifieke minderheidsgroepen is verder van belang wanneer het gaat om de vraag of hetgeen als waar kan worden aangenomen ook als voldoende zwaarwegend moet worden aangemerkt.

De door appellante overgelegde documentatie bestaat grotendeels uit 'deskundigenberichten' waaraan door verweerder en de rechtspraak gewoonlijk een grote waarde wordt toegekend. Vanuit procedureel perspectief kunnen en worden deze berichten aangemerkt als 'bewijsmateriaal'.

De door appellante overgelegde documentatie ziet onder andere op de situatie van een duidelijk gedefinieerde minderheidsgroep in de Russische Federatie. Deze documentatie geeft ook feitelijk een ander perspectief op de feiten en omstandigheden zoals die aan door appellante aan haar eerdere asielverzoek ten grondslag zijn gelegd. Onder andere om deze redenen kan aan dit nieuwe 'bewijs' in rechte niet worden voorbijgegaan.

Ten onrechte heeft verweerder nagelaten te bezien of de inmiddels ook door deskundigen vastgestelde verslechtering van de situatie van een bepaalde minderheidsgroep aanleiding is om een bepaald tot deze minderheid behorend individu niet terug te sturen naar het land van herkomst dan wel in andere zin bescherming te verlenen. De bestreden uitspraak miskent dit.

De uitleg die door verweerder (en de rechtbank) worden gegeven aan artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht is in strijd met artikel 3 en artikel 13 van Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Als algemeen gedeelde inzichten, blijkend uit deskundigenberichten, met betrekking tot de situatie van een bepaalde minderheidsgroep niet kunnen worden aangemerkt als rechtens relevant novum bestaat er in de situatie waarin er overigens geen direct op de persoon betrekking hebbend novum is geen effectief rechtsmiddel tegen de afwijzing van een verzoek niet te worden blootgesteld aan een inhumane behandeling als bedoeld in artikel 3 EVRM. Appellante is van mening dat een dergelijke, te beperkende uitleg, van de betekenis van artikel 4:6 Awb voor asielprocedures niet strookt met hetgeen door het Europese Hof in de zaak EHRM, tegen Nederland, 11 januari 2007, klacht

Li & Van Wieringen

Advocaten en Belastingadviseur

nr. 1948/04 is overwogen met betrekking tot de situatie van bepaalde groepen van minderheden en de waarde van deskundigenberichten.

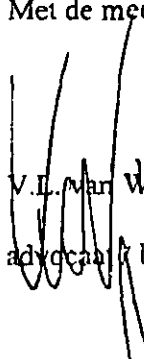
De aangevallen uitspraak is derhalve in strijd met het recht en dient te worden vernietigd.

REDENEN WAAROM

U(w) Edelhoogachtba(a)r(e) College, Vrouwe, Heer eerbiedig wordt verzocht:

- dit hoger beroep gegrond te verklaren;
- met vernietiging van de aangevallen uitspraak;
- en vernietiging van het besluit van verweerder van 27 juli 2006;
- met veroordeling van de Minister in de kosten van dit geding.

Met de meeste hoogachting,

V.L. van Wieringen

advocaat / bepaaldelijk gevolmachtigde

Bijlage(n): - afschrift aangevallen uitspraak